

PROGRAMA DE MÀ

Jove Orquestra Simfònica del Vallès —*Simfonia núm. 5* de Xostakóvitx

Estiu al Palau

Diumenge, 12 de juliol de 2026 – 17.30 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Ignasi Prunés de Riba, piano

Jove Orquestra Simfònica del Vallès

Elisenda Post Coma i Xavier Puig, directors

I

Germaine Tailleferre (1892-1983)

Balada per a piano i orquestra

Elisenda Post Coma, directora

II

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Simfonia núm. 5, en Re menor, op. 47

I. Moderato

II. Allegretto

III. Largo

IV. Allegro con troppo

Xavier Puig, director

Durada aproximada del concert:

Primera part, 20 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 60 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #jovestalents #modernisme

Poema

Requisit

la sang que surt com canonada que rebenta,
la sang que taca els llençols blancs i ho fa amb violència,
la sang que ve amb un crit que esquerda els òrgans,
la sang que no es barreja amb la suor perquè és més densa,
la sang que surt a raig d'entre les cames de qui tot just comença,
la sang de les dones que són ara mateix a l'hospital,
la sang, aquesta sang, als meus poemes.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

La Jove Orquestra Simfònica del Vallès (JOSV) és un projecte formatiu de l'Orquestra Simfònica del Vallès que reuneix una setantena de joves músics d'arreu de Catalunya per viure una experiència intensiva de treball orquestral durant una setmana. Guiats per músics i directors de l'OSV, els participants perfeccionen la seva tècnica, aprenen a treballar en equip i interpreten grans obres del repertori simfònic, alhora que comparteixen una experiència humana i artística molt enriquidora. La JOSV, única al país vinculada directament a una orquestra professional estable, culmina aquesta edició amb dos concerts, a Sabadell, seu de l'orquestra, i al Palau de la Música Catalana.

Sobre els intèrprets:

La JOSV ha pogut preparar una peça simfònica amb piano solista. La col·laboració la signa Ignasi Prunés de Riba, que, com el seu pare, el també pianista Vicenç Prunés i Lloret, es va formar a l'Escolania de Montserrat. Dirigiran el concert la mestra Elisenda Post Coma i el mestre Xavier Puig, enguany director resident de la Simfònica del Vallès.

Quines són les claus del concert?

En aquesta estada s'han treballat dues obres del segle XX: la *Balada per a piano i orquestra* de la compositora francesa Germaine Tailleferre i la *Simfonia núm. 5* de Dmitri Xostakóvitx, un dels grans autors de l'era soviètica. Escrita el 1920, la *Balada* de Tailleferre està dedicada al pianista català Ricard Viñes, que la va estrenar. Primer va ser concebuda com a obra simfònica i posteriorment l'autora la va transformar en una mena de petit concert per a piano i orquestra, però amb els seus quatre moviments enllaçats i no separats, com és habitual. No va tenir gaire èxit, en contrast amb la cinquena de les quinze *Simfonies* de Xostakóvitx, que va triomfar des de l'estrena el 1937. És una obra grandiosa, estructurada en quatre moviments que permeten el lluïment de tots els membres de l'orquestra.

A què he de parar atenció?

A banda de la bellesa de l'obra de Xostakóvitx, cal parar atenció a la *Balada* de Tailleferre, en tractar-se d'una peça poc programada. La compositora va ser una nena prodigi del piano, per això és interessant comprovar la importància que dona a l'instrument solista. Al Conservatori de París va ser alumna de Ravel i en aquesta peça es veu la seva influència en la intenció de l'autora de pintar amb diferents colors el so del piano; es creen textures i contrastos, conceptes que no cal entendre, sinó sentir en escoltar la música.

Sabies que...

La Simfònica del Vallès ofereix a alguns alumnes de la Jove Orquestra la possibilitat de continuar formant-se a l'Acadèmia del conjunt, sempre amb l'acompanyament de músics professionals de l'OSV. D'aquesta manera, els joves poden ampliar experiències i coneixements del mercat laboral i, al mateix temps, ampliar repertori.

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Comentari

De l'hedonisme parisenc al terror soviètic

El programa que avui ens ocupa articula un recorregut suggeridor entre dues de les moltes vies i estètiques compositives per entendre la modernitat musical del segle XX. D'una banda, la prolífica Tailleferre (1892-1983) –l'única dona de l'anomenat Grup dels Sis i el cercle format al voltant de Cocteau i Satie– és encara avui una figura per redescobrir, eclipsada pels seus companys, malgrat una producció abundant i d'una gran finor estilística que, sense renunciar a la modernitat, va defugir qualsevol gest grandiloqüent. Ho demostra la *Ballade pour piano et orchestre* (1920-1922), una de les seves primeres obres orquestrals importants i síntesi molt reveladora de les tensions estètiques presents al París musical de postguerra, ja que es mou entre l'herència impressionista de Maurice Ravel, el neoclassicisme emergent i l'esperit d'economia i claredat associat als seus companys de grup.

Dedicada al pianista Ricard Viñes, que en va estrenar la versió definitiva el 1923, s'allunya del model concertant romàntic tradicional. Es desplega en una estructura lliure, contínua, on el piano s'integra en una escriptura brillant però rarament agressiva. Presenta abundància d'arpegis, figuracions líquides, acords espaiats i passatges d'una virtuositat més colorista que transcendental. El teclat funciona com un catalitzador de la llum orquestral més que no pas com a protagonista dramàtic; contribueix decisivament a la sensació de mobilitat contínua, en una composició amb una sensibilitat lírica molt personal que presenta un joc de superposicions timbricoharmòniques amb un sentit del color destacadament refinat i sensual que esdevé tan important com el material temàtic.

En un discurs fluid i articulat amb transformacions motíviques de línies flexibles, sovint modals o construïdes sobre girs pentatònics i cromatismes suaus, Tailleferre evita tant el desenvolupament temàtic i el gegantisme simfònic germànic tradicional com l'abstracció avantguardista més radical de Schönberg. En aquest sentit, oscil·la constantment entre centres tonals difusos, politonalitats i acords enriquits per notes afegides, influïda per Stravinsky i sense arribar mai a una ruptura amb la tonalitat. De fet, a la secció amb reminiscències de vals i canvis constants de compàs, s'hi albira la vitalitat colorística de *Petruixka*. Entre altres detalls, també destaquen els deu compassos de trinats encadenats ascendents de la mà dreta del piano, que serveixen de transició cap a l'episodi final, que recupera com a recordatori el material inicial de l'obra.

D'altra banda, la *Simfonia núm. 5, en Re menor, op. 47* de Xostakóvitx és una oportunitat idònia per a una formació jove com la Jove Orquestra Simfònica del Vallès, perquè posa a prova tots els mecanismes essencials d'un conjunt simfònic: el control del so, la disciplina rítmica, l'escolta interna, la resistència física i construcció del discurs dramàtic enmig d'una gran varietat expressiva. Més que una obra "virtuosística" en el sentit paroxíctic del terme, és una simfonia d'enorme exigència estructural i psicològica, sostinguda per una tensió subterrània i una ambigüitat emocional constants: submissió aparent o ironia profundament emmascarada dins una arquitectura clàssica en quatre moviments on la música, basant-se en clixés classico-romàntics pren una personalitat molt singular, i pot semblar heroica i tràgica alhora; il·lusionant i desconcertant; solemne i sarcàstica; despersonalitzada, maquinal i grotesca, com en passatges del primer i del segon moviments.

Precisament aquest, l'"Scherzo", aparentment més accessible, demana flexibilitat rítmica, sentit de la ironia i capacitat de caricatura sonora evitant tocar-lo amb excessiva literalitat, per tal d'assolir aquell punt de sarcasme i deformació quasi expressionista. En canvi, en el "Moderato" inicial, articulat en forma sonata clàssica (exposició, desenvolupament, reexposició i coda sobre tres temes), la tensió es construeix progressivament fins a un clímax abrupte i que desferma els temors de catàstrofe. Amb una escriptura contrapuntística, obliga cada secció a mantenir independència i, alhora, una escolta constant de l'entramat global, on el dramatisme també neix de figures rítmiques obsessives (per exemple, a l'exposició amb el piano i les trompes en registre greu en una amenaçant i quasi persecutòria ronda de nit) i de la reiteració motívica que anuncia passatges de la *Simfonia núm. 7, "Leningrad"*. Si la pulsació interna decau, el discurs perd immediatament tensió.

El "Finale" reprèn temes que han aparegut al llarg de la *Simfonia* i planteja un altre tipus de dificultat: la resistència física i el control del volum, especialment en els moments de marxa i èpica on els metalls i la percussió són tan contundents, tot mantenint una sensació de brutalitat sense perdre definició ni equilibri. Aquí també una de les diverses citacions molt emmascarades del compositor: en el passatge calmat abans del *crescendo* final, els violins i després l'arpa toquen una figura d'acompanyament repetitiu que prové de la cançó "Renaixement" de les seves *Quatre romances sobre poemes de Puixkin* escrites un any abans que la *Simfonia*, el 1936. La conclusió, en tonalitat major, és un magistral oxímoron musical: el tempo de la coda és igualment problemàtic, atès que si és massa ràpid, pot desaparèixer la sensació opressiva, monumental i la tensió interna; mentre que si és massa lent, pot semblar veritablement solemne i triomfalista.

Composta el 1937, en ple clima de repressió soviètica, l'obra neix després de la dura condemna oficial que el compositor havia rebut arran de l'òpera *Lady Macbeth de Mtsensk*. En aquest context, va ser presentada com “la resposta d'un artista soviètic a unes crítiques justes” tot i ser un exemple de resistència artística i vital al terror i la psicopatia existencial del règim estalinista que tot just havia començat a ser determinant en la seva vida. Es tracta d'una obra inquietant, d'enorme sensibilitat i que projecta un “nosaltres” com a “jo col·lectiu” a través d'un dinamisme i vitalitat que conviuen amb el dol, la desolació, la soledat i la sensació de desemparament com reflecteix el “Largo”. En aquest tercer moviment: qualsevol desajust d'afinació, excés de *vibrato* o manca d'homogeneïtat queda cruelment exposat, sobretot en les llargues frases de les fustes i els trèmols en pedal i en pianíssim de la corda. Aquí la respiració col·lectiva de l'orquestra esdevé essencial, com si tota la *Simfonia* fos l'expressió d'un exili íntim i silenciós. Aquesta “tragèdia optimista”, com sovint s'ha definit, va conquerir immediatament el repertori internacional i mai no l'ha abandonat, precisament perquè continua interpel·lant-nos amb una humanitat ferida però irreductible.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Biografies

Ignasi Prunés de Riba, piano

Nascut a Granollers (2000) es formà a l'Escolania de Montserrat i a l'IEA Oriol Martorell, on obtingué el premi d'honor del grau professional amb Xavier Pardo com a professor. Graduat amb les màximes qualificacions a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) sota el mestratge de Denis Lossev, amplià estudis a la Franz Liszt Academy de Budapest, amb André Kemeses, P ter Nagy i L szl  Borb ly. Actualment cursa el Soloist-Advanced Postgraduate Degree in Piano Performance a la Reial Acadèmia de Música Danesa, a Copenhaguen, amb Jens Elv kjaer.

Ha ofert concerts a diversos països d'Europa i a l'Àsia, i ha participat en festivals internacionals, com el de Schleswig-Holstein. Guardonat en concursos nacionals i internacionals, ha rebut l'assessorament de figures destacades del pianisme, com Elisabeth Leonskaja, Boris Berman, Vladimir Ovchinnikov i Claudio Martínez Mehner. Ha actuat com a solista amb la DKDM Symfoniorkester, sota la direcció d'Ingo Metzmacher i amb la Jove Orquestra de Ponent dirigida per Miquel Massana.

Jove Orquestra Simfònica del Vallès

La Jove Orquestra Simfònica del Vallès (JOSV) és un projecte formatiu i artístic que reuneix una setantena de joves músics provinents del Conservatori Municipal de Música de Sabadell, l'Escola de Música de Sabadell i altres escoles i conservatoris del Vallès i d'arreu del territori. Concebuda com un espai d'excel·lència i creixement compartit, ofereix als estudiants l'oportunitat de viure una experiència orquestral intensiva amb els músics i solistes de l'Orquestra Simfònica del Vallès i sota la direcció de Xavier Puig.

Durant una trobada anual d'estiu, els participants treballen repertori simfònic i de cambra aprofundint tant en la tècnica instrumental com en l'escolta, la cohesió de grup i el llenguatge propi del treball orquestral. Més enllà de la formació musical, la JOSV promou també una experiència humana i col·lectiva que converteix la convivència, l'intercanvi i el descobriment compartit en una part essencial del projecte.

La JOSV és avui l'única jove orquestra del país vinculada directament a una formació professional amb plantilla estable. Amb accés gratuït i selecció mitjançant audicions obertes, el projecte reafirma el seu compromís amb el talent emergent i amb una formació musical de qualitat, accessible i transformadora.

Fidel també a la vocació de servei cultural, la JOSV comparteix cada any el resultat del seu treball amb la ciutat a través de concerts oberts al públic. Aquest 2026 el projecte fa un nou pas endavant amb la incorporació d'un concert al Palau de la

Música Catalana, i amplia així l'abast i es consolida com una plataforma de referència per a les noves generacions de músics.

Elisenda Post Coma, directora

Nascuda a Girona (2007), ha estudiat al Conservatori de Música Isaac Albéniz de Girona, on va obtenir el premi d'honor en les especialitats de piano i clarinet. Actualment cursa els estudis superiors de direcció d'orquestra a l'ESMUC i ha completat un any de formació a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena (MDW).

Ha dirigit l'Orquestra Filharmonia de Girona, Orquestra de Cambra Terrassa 48, així com la Camerata Antonio Soler de San Lorenzo de El Escorial (Madrid) i altres formacions en diversos projectes. S'ha format amb Jordi Mora, Irene Delgado, Diego Naser i Sian Edwards, i ha participat en classes magistrals amb Xavier Puig, Marin Alsop i Atso Almila. També ha participat com a directora assistent al Festival Internacional de Cor C.H.O.I.R., celebrat a Ochsenhausen (Alemanya).

Xavier Puig, director

Nascut a Cervera (Lleida), Xavier Puig i Ortiz inicià els estudis de piano i violí al Conservatori Municipal de la seva ciutat i obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació al Conservatori Professional de Badalona, amb mestres com M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler. Es formà en direcció coral amb Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas, i en direcció orquestral amb Salvador Mas, Leopold Hager i Yuji Yuasa a la Universität für Musik und Darstellende Kunst de Viena, on obtingué l'Erste Diplom el 2001.

Guanyà els concursos per a director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (2002-2004) i de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (2003-2005). Des del 2018 és director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i, des del 2025, de l'Orfeó Català. Ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès (2018-2025), així com principal director convidat de l'Orquestra de Girona.

Ha dirigit formacions com l'Orquestra Nacional de España, Orquestra y Coro de RTVE, Sinfónica de Navarra i diverses orquestres catalanes i espanyoles. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals i ha dirigit títols del cicle Òpera a Catalunya i de l'Òpera Popular de Barcelona.

Professor de direcció i orquestra a l'ESMUC, imparteix regularment cursos i ha dirigit nombroses orquestres juvenils. Entre els seus enregistraments destaquen

obres de Mompou, Blancafort, Joan Manén i Ricard Lamote de Grignon. Fou fundador i director artístic del Festival de Pasqua de Cervera i ha destacat per la seva tasca de recuperació i difusió de la música catalana.

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dimecres, 22.07.26 – 20 h

Sala de Concerts

—Schumann, Haydn i Mozart

Orquestra del Festival Pau Casals

Ettore Pagano, viloncel (guanyador del Queen Elisabeth Competition)

Antje Weithaas, concertino i directora

R. Schumann: *Quartet per a piano, op. 47*

F. J. Haydn: *Concert per a violoncel*

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 29, en La major, KV 201/186a*

Ettore Pagano guanyador del Queen Elisabeth Competition tocarà el violoncel de Pau Casals.

Preus: 25 i 35 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen^{TI}

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundació

Santander
Fundació

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversions y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and **ELSA**
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA CUPRA
FAYAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleria Grau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Víctor Font – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Karin Zimmermann

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – M. Victòria Moncunill i Cirera – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Manel Sarasa Serra – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

